

Gruveanlegget til Nussir i Repparfjorden. FOTO: ARKIV

Aksjonisme fra Sametinget

– En effektiv plan for å skremme vekk investorer.

LEDER

- Rolf EdmundLund
- Mobil: 90137819

Publisert: 02.06 2016 18:00 Sist oppdatert: 03.06 2016 13:42

Det er ikke bare unge og idealistiske representanter fra miljøbevegelsen som bruker alle midler for å forhindre gruvedrift i Kvalsund. Godt betalte sametingsråder gjør nå sitt for å torpedere prosjektet ved å skremme vekk banker og investorer.

Fra før av har den nordiske interesseorganisasjonen Samerådet funnet ut at de skal «opplyse» investorene om realitetene i Nussir-prosjektet. Et halvt år senere kan Dagens Næringsliv fortelle at sametingsråd Silje Muotka har sendt brev til relevante banker med håp om at pengestrømmen til Nussir tørker ut.

Det kan være en effektiv plan for å skremme vekk investorer som vil bruke penger på industri i Finnmark. Investorene i denne bransjen er bedre trent enn de fleste til å se potensialet i ulike gruveprosjekter, og både forretningsplan og kobberpriser har de temmelig sikkert full oversikt over. Mangel på forutsigbarhet er imidlertid en svøpe for langsiktige investeringer – og det er her Finnmark er i ferd med å bli upløyd mark, full av tornekratt for industriell virksomhet, arbeidsplasser og verdiskaping.

Nussir-prosjektet har ikke gått svanger i ni måneder, for å si det sånn. Vi snakker om ni år – og erfaringene til Arctic Gold er vel neppe egnet til lokkerop på kapital. Spesielt når aksjonistene nå har offisielle roller og representerer parlament. I dagens tidsånd ville det vært særdeles vanskelig å gehør for gruedrift på Stjernøya, Sydvaranger og kanskje i Tana. Paradokset kan for eksempel være at Nussir er tenkt som underjordisk drift på behørig avstand fra reindrifta, mens pengemaskinen Sibelco allerede driver dagbrudd og sjødeponi i Altafjorden.

Det er i det hele tatt grunnlag for å stille spørsmål ved konsekvensene av den nye aksjonismen. Hva skjer hvis sametingsrådet mener havbruk er noe hersk, at vindmøller er uønsket, at masseturisme er ødeleggende for natur og kultur? At veier og kraftlinjer er i strid med folkeretten? For ikke å snakke om at olje- og gassvirksomheten egentlig er uønsket i et område som ettersigende skal være mer sårbar enn Norskehavet.

I nordområderapportene er mineraler og bergverk en krumtapp i ordgyteriet, en byggestein av gull. Det er med andre full kollisjon mellom Norges to parlamenter i disse spørsmålene, i tillegg til at Miljødirektoratets konklusjoner blir imøtegått av en rapport fra Vista Analyse som tviler på samfunnsøkonomien i prosjektet, blant annet på grunn av lave kobberpriser. Konklusjonen er bare fundert på allerede kjent informasjon.

Som om ikke det var nok: Når rapporten skal presenteres er det uinteressant å invitere Kvalsund kommune dit. Når det passer, er det med andre ord helt greit å overkjøre lokaldemokratiet og dempe motstemmene. I det som er et tradisjonelt sjøsamisk område.